

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 11 ГОДИНА XVIII 2009 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

В БРОЯ

Райндер Бруинзма

КОНСПИРАЦИИТЕ

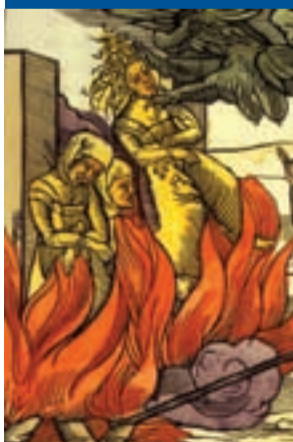
ТОЛКОВА МНОГО ВЯРА,
ТОЛКОВА МАЛКО ФАКТИ

Четете на стр. 3

КАК ДА ПОМОГНЕШ НА ПРИЯТЕЛ В ДЕПРЕСИЯ

Четете на стр. 4

П-р Цанко Митев

ЦЕНАТА НА СЪВЪРШЕНСТВОТО

Четете на стр. 5

Агвенцистите казват на насилието над жени

В новините днес можем да срещнем десетки примери за насилие. Заглавия от типа: „Българите бият жените си за добър ден“, „Мъж едва не закла жена си, след това изпи литър омекопител“, „Пандизчия отвлече и насили 16-годишна“ ... се срещат в пресата почти ежедневно.

По цял свят жени са унижавани, мачувани, насилвани, измъчвани, манипулирани. Принудени са да изплащат с труда си безкрайни сългове. Стоотици хиляди всяка година стават жертви на трафик - бити, измъчвани, затваряни, продавани и купувани.

Губят младостта и свободата си.

Има ли по-тежко престъпление от това в наши дни? Оказва се, че насилието е една „вечно“ актуална тема. То никога не е преставало, напротив - придобива все по-застрашителни размери. Проблемът се усложнява от факта, че жертвите не търсят помощ от самото начало, като смятат, че нещата ще се променят. Гледам на проблема като на много личен, за да го споделям.

През 1999 г. Общото събрание на ООН с резолюция обяви 25 ноември за Международен ден за борба с насилието срещу жени.

През 2005 г. в България се прие Закон за домашното насилие (ЗЗДН). Той урежда правата на лица, пострадали от домашно насилие, мерките за защита и реда за тяхното налагане. По този закон може да се търси гражданска и наказателна

отговорност на извършителя. Законът има своите слаби места, тъй като се приема набързо с цел България да бъде в ЕС. Но все пак е крачка напред.

Тъй като домашното насилие и посегателството над жени е агресивно и престъпно деяние, то е осъдимото от морална гледна точка. Свързано е с разнообразни форми на злоупотреба, но всички те водят до отчуждение и самоунищожение. Ето защо ние като християни, които желаят да повлияят положително на обществото, изразяваме позицията си спрямо тази най-примитивна форма на агресия, в настоящата кампания:

Enditnow (www.enditnow.org)

Кампанията, която обхваща повече от 200 страни и територии в света, започна през октомври 2009 г. чрез партньорството на АДРА и Отдела „СЛУЖБА НА ЖЕНИ“ към ЦАСД.

Enditnow е най-важната позиция, която Църквата на агвенцистите от седмия ден е заемала някога по отношение на насилието против жени и момичета. Чрез посредничеството на тази кампания се очаква, че милионите членове на Църквата на агвенцистите от седмия ден ще създадат едно световно движение, което да работи активно за разрешаване на този глобален проблем.

Чрез споменатата кампания всеки може изрази позицията чрез своя ангажи-мент.

Ангажирам се ...

1. Да съдействам за прекращаване наси-

лието спрямо жени.

2. Да бъда смел.
3. Да не бъда безразличен.
4. Да заемам твърда позиция.
5. Да издигам глас против злоупотребите.
6. Да насърчавам учтивостта.
7. Да давам възможност и на други да действат.
8. Да мобилизирам приятелите си.
9. Да предложа решения.
10. Да препоръчам промени.

Кампанията включва и подписване на петиция.

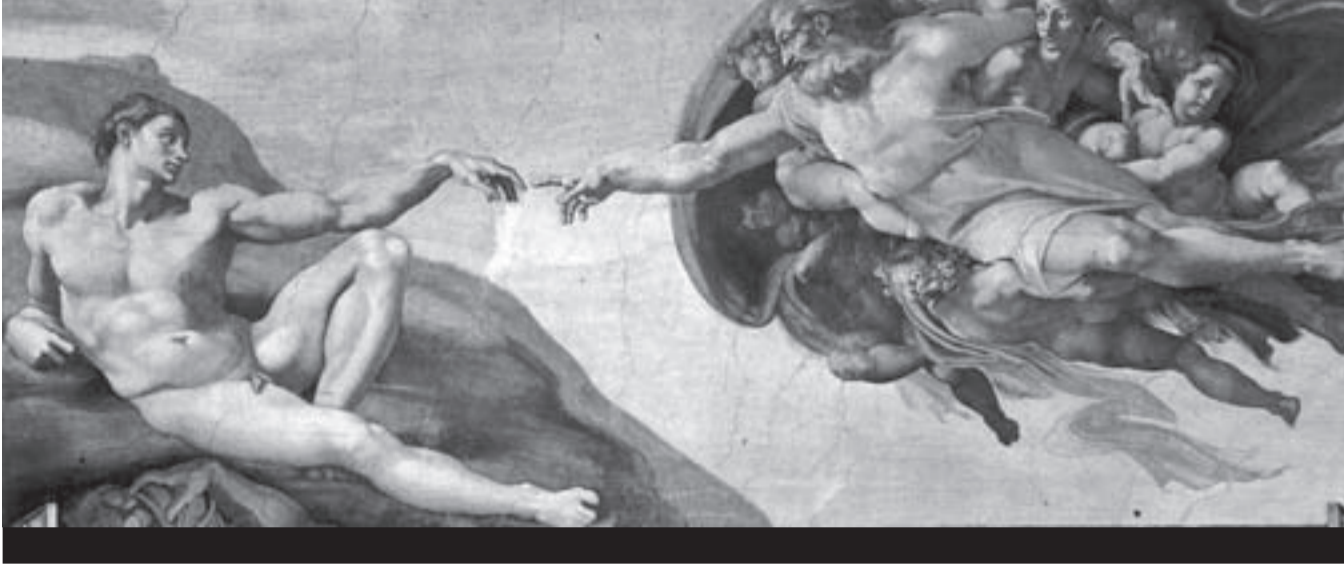
Ние, долуподписаните, се ангажираме да съдействаме за слагане край на насилието спрямо жени и млади момичета по целия свят. В рамките на кампанията enditnow агвенцистите от седмия ден се присъединяват към хората от повече от 200 страни и територии по света, поддържащи тази кауза, в това число групи и религиозни общности. С благодарност към усилията на Обединените нации във връзка с този проблем ние също желаем да призовем световната общност - правителства, хуманитарни организации, религиозни общности, учебни заведения и отделни личности - да задействат всички възможни средства за решаването на това очевидно зло.

Днес този проблем съществува във всяко общество. На световно ниво една жена от всеки три е подложена на някаква форма на насилие - физическо или психическо, емоционално или словесно, проституиране, домашно насилие, сексуална агресия, изнасилване, генитално обезобразяване, женишба на деца и др.

Продължава на стр. 8

Креационизмът настъпва В ислямския свят

Креационизмът в ислямския свят - от Турция през Пакистан до Индонезия - набира сила и овладява все повече обществена територия, пише в "Ню Йорк Таймс", като се позовава на експерти, събрали се в края на миналия месец на конференция на Хемпшър Колидж. Мюсюлманският креационизъм обаче се различава съществено от християнския, тъй като той не налага идеята, че Земята и животът са създадени преди около 6000 години.

Причина за това е следният факт: макар в Корана да пише, че Земята е създадена за 6 дни, има уточнение за метафоричността на подобно изчисление. В същото време християнските креационисти твърдо отстояват библейската хронология и така се противопоставят не само на еволюцията, но и на голяма част от идеите на съвременната геология и космология, според които Земята и Вселената са на милиарди години. „Научните идеи несъмнено

влият на религиозните вярвания - казва Салман Хамид, професор по хуманитарни науки в Хемпшър Колидж. - Креационизмът вече не вярва, че Земята е млада.“

Това обаче не значи, че идеите на еволюцията съвпадат с възгледите на исляма и че всички мюсюлмани приемат идеите на модерната биология. Напротив, все повече споделят идеите на креационистите, вярващи, че Земята и животът са създадени от висш Разум, макар и отдалеч. Те не спорят с астрономи и геолози, а само с биолози, като настояват, че животът е дело на Аллах, а не се е появил случайно.

Всъщност дебатът около еволюцията тепърва си пробива път в ислямския свят с подобряване на образованието и с разпространяване идеите на модерната биология. Приемането на еволюцията обаче варира. Проучване на университета „Макгил“ в Монреал показва, че еволюцията присъства

в учебниците по биология за гимназиите в Пакистан, като всяка глава е съпътствана с цитати от Корана, подбрани така, че да няма противоречия. Над 60% от учениците в страната смятат, че животът се е развивал през вековете, а 28% не споделят идеите на еволюцията.

Ситуацията в Турция е различна. Един от участниците в конференцията - Танер Еджиш - казва, че през 70-те, когато е бил студент, никой в страната не е говорил за креационизъм. Самият той разбрал за него в САЩ, където продължил образованието си, и го е сметнал за американска странност. Година по-късно щандовете с научна литература в Турция вече изобилстват с креационистки творения, като сред авторите им изпъква името на Харун Яхия, известен и извън границите на страната. Творби на Яхия например се използват в учебните часове в Индонезия. *Дневник*

Продължаващата многогодишна суша обрича 23 млн. африканци на глад

Продължаващите пета поредна година сериозни суши на африканския континент обречат 23 млн. души на остър глад и крайна бедност. Това предупреди днес международната хуманитарна организация „Оксфам“. Най-засегнати са Уганда, Кения, Етиопия и Сомалия.

Фондацията апелира за незабавно набиране на 9.5 млн. паунда помощи с мотива, че ситуацията на Черния континент се влошава допълнително и от силно повишените цени на храната и опасността от ожесточаването на съществуващите и избухването на нови конфликти.

Проблемът с недохранването е дори по-сериозен от направените прогнози и заплашва да се задълбочи, тъй като поради сушата хиляди животни умират.

„Това е най-тежката хуманитарна криза, която сме виждали в Източна Африка от 10 години насам“, сподели за Ройтерс директорът на фондацията за този регион Пол Смит Ломас.

Той отбелязва, че ситуацията на континента се влошава, тъй като климатичните промени са причината дъждовният сезон да става все по-кратък, а дъждовете - крайно недостатъчни. Така малко по малко се възцарява сушата. Ако някога тя се е влошавала през десетилетия, сега това става с много по-ускорени темпове - на всеки две или три години, обяснява Ломас. На места хората са принудени да оцеляват с по-малко от 2 л вода на ден.

Според „Оксфам“ 3.8 млн. кенийци (или една десета от населението) имат нужда от спешна хуманитарна помощ. Там цените на храните са се повишили със 180%. В Сомалия пък едно на всеки шест деца страда от остро недохранване.

Хуманитарната помощ е крайно необходима, защото дори и да дойде по-добър сезон, на реколтата ѝ е нужно време, за да узрасне, което означава, че до ранната 2010 г. милиони африканци са обречени на дълъг сезон на глад, допълват от организацията.

Автомат за светена вода се появи в Италия

Италианският изобретател Лучано Марабезе, твърдо решен да се бори с новия грип А(H1N1), създаде автомат за светена вода, който да се поставя в църквите, пише АФП. Устройството се намира в малкото градче Каприано Бриоско, северно от Милано, и функционира на принципа на автоматичните дозатори за течен сапун.

Хората поставят ръката си под сензорното устройство и от него потича светена вода.

Католиците обикновено потапят ръцете си в съдове със светена вода и се прекръстват. Но страховете от заразяване с вируса H1N1 накараха много хора в Италия, където до този момент са починали 15 души заради свинския грип, да избягват този ритуал.

Лучано Марабезе заяви, че го е разработил, притеснен от факта, че свинският грип може да попречи на изпълнението на църковните традиции.

„Това е нещо непознато до този момент. Първоначално хората бяха шокирани от тази технологична иновация, но изглежда я посрещат с голям ентузиазъм и радост. Членовете на енорията свикнаха с нея“, посочва отец Пиеранджело Мота.

Страсбург забрани разпятията в италианските училища

Държавните италиански училища трябва да свалят разпятията от стените в класните стаи, тъй като те притесняват децата, изповядващи друга религия или атеисти. Това решение бе взето днес от Европейския съд за правата на човека в Страсбург, съобщи агенция *Ройтерс*.

Делото беше заведено от италианката с финландски произход Соиле Лауци, която се оплаква, че децата ѝ са принудени да посещават училище в Падуа с разпятия във всяка стая, докато тя се надява да получат светско образование.

В „Кориере дела сера“ посочва, че Лауци е завела иск още през 2002 г., но той е бил отхвърлен от Конституционния съд на Италия с аргумента, че кръстът е традиционен символ на италианската история и култура и освен религията представя идеите за свобода, толерантност и равенство. Правителството в Рим също излезе с подобно становище, затова през 2007 г. Лауци се обърна към Страсбург.

Европейският съд отсъди, че в конституцията на Италия плурализмът е записан като един от основните принципи на държавата, а разпятието се свързва пряко с католицизма, което само по себе си нарушава този принцип. От съда посочиха, че присъствието на разпятие в класните стаи е притеснително най-вече за децата от религиозните малцинства. „Държавата трябва да се въздържа от налагането на вярвания в институции, където хората са зависими от нея“, пише още в решението. Рим ще трябва да изплати и 5 хил. евро на Лауци за причинени морални щети.

Агенция *Ройтерс* коментира, че решението на съда ще провокира сериозни дебати в католическата страна. Ватикана засега се въздържа от официален коментар, но „Кориере дела сера“ посочи, че новината е предизвикала негодувание у кардиналите. През 2003 г., когато мюсюлмански организации имаха акции за премахване на кръстовете от училищата, папа Йоан Павел Втори се намеси в спора и обяви за недемократично и опасно изтриването на религиозните символи на една страна. Повечето министри реагираха негативно на искането на Страсбург.

Поставянето на разпятия в класните стаи се определя от закон, датиращ от фашистка Италия. *Дневник*

Конспирациите

Толкова много вяра, толкова малко факти

Райндер Бруинзма

Музеят би трябвало да е безопасно място, но и там има изключения. Преди няколко месеца петгодишно момче бе нападнато от педофил в тоалетната на холандски музей. Само след няколко минути детето разказало на родителите си и охраната била вдигната по тревога. Повикали и полицията, която решила да затвори вратите на музея. Всичките 2500 посетители били помолени да съобщят своите имена и телефонни номера, преди да бъдат пуснати да излязат. Новината се появи във всички вестници, както и в интернет-страницата на един от най-сензационните ежедневници. За свое удивление забелязах, че за кратко време повече от 150 читатели са оставили своите коментари в уебсайта. Не съм голям почитател на този вестник, нито на неговия уебсайт, но за мен беше лобопитно да разбера защо толкова много хора са реагирани и затова продължих да чета.

Значителна част от реакциите бяха напълно логични оплаквания, че в днешно време човек не е в безопасност никъде, дори когато отива с децата си в музей. Някои хвалеха полиците, че поне веднъж са реагирани бързо и ефективно! Голям процент от реакциите обаче бяха в съвсем различна посока. Няколко читатели смятаха, че всичко е някакво полицейско мероприятие, което е пробвалио неделния следобед на няколко хиляди посетители. Други коментираха, че това е типична стратегия на властите (и ние тепърва ще ставаме свидетели на подобни начинания!); по този начин имали повод да събират лична информация за гражданите. А кой знае какво ще направят със събраната информация! Един от пишещите дори споменава за методите на нацистите. Сред тези, които не само бяха прочели новината, но и коментарите към нея, имаше неколцина напълно съгласни с

идеята, че всичко е конспирация на държавно ниво.

Защо толкова много хора приемат с ентузиазъм конспиративните теории? Защо са толкова всезнаещи в областта на политиката и религията? В моята страна имахме нещастие да бъдем посетени от лектор, който пътува по целия свят и проповядва за различни събития, които ще доведат до края на света. Неговият метод бе в стила на писателя Дан Браун. Рецептата е проста: Вземате няколко неоспорими факти, прибавяте голям брой неизвестни такива, взети от неясни източници, неподлежащи на проверка, и в най-добрия случай - само частично верни; после забърквате цялата тази „каша“ и получавате силна смес, осигуряваща пикантна „храна“ на жадния за сензации потребител. За да подсили привлекателността на крайния продукт, лекторът уверява публиката, че официалната църква със своите екуменически стремежи пренебрегва разгласяването на подобни скъпоценни истини. В такъв случай не било чудно, че църквата е инфилтрирана от същите тъмни сили, върху които той - авторът - насочва своя прожектор!

Рецептата е толкова успешна, колкото и опасна. Крайният резултат е страх. Тя поляризира църквите. Подхранва подозрение към църковните водачи. Създава предразсъдъци в умовете на мнозина, които решават, че адвентизмът е някаква полухристиянска секта. Най-страшното от всичко е, че потокът от безотговорни твърдения и спекулации замъглява добрата вест на евангелието в резултат на нездравия ламтеж за сензации. Беше насърчително да прочетем как в четивата от молитвената седмица за 2008 г. бе отправено ясно предупреждение срещу този подход и бяха подчертани знаме-

Не минава месец, в който в адвентните среди да не се появи твърдението (този път, обаче със стопроцентова сигурност), че нейде в тайните подземия на Ватиканът (вероятно на същото място, където се пази и тиарата с надписа 666) е подписан световният неделен указ.

нията на Христовото пришествие като знамения на надежда! Вестта на адвентната надежда не бива да се свързва с теории за тайни религиозни общества и очевидно всемогъщи масони. Най-великото знамение за края на света не е разпространяването на Ню Ейдж или създаването на Нов световен ред, а мощното проповядване пред всеки народ и племе и на всеки език вестта за Христовото скорошно идване.

Райндер Бруинзма е църковен администратор, координатор на издателската работа в Холандския съюз на ЦАСД.

Една истина за „Цената на истината“

Някои хора са шокирани. Да ги определим ли като интелегентни и мислещи? Някои хора са участници. Да ги определим ли като нещастни и безпътни?

Някои хора останаха да гледат. Нямам гуми за определяне.

Казвам това за новото предаване по Нова ТВ „Цената на истината“.

То си позволи да слезе под страстите в най-ниския регистър на всичко, което кореспондира с името „човек“ и направо се подигра с названието, което и без това отдавна не звучи гордо. Излагането на показ в националния ефир на събитие на отчаяни или алчни хора е унизяване, омърсяване, потъпкване на всякакво достойнство,

отричане и прекъсване на всякакъв друг начин да се справят с проблемите си. Или може би доказателство, че в България няма друг начин? Вярно е, че форматът се излъчва в 26 държави, но там много по-голям процент хора се отказват по време на играта.

Много потресени зрители писаха по форумите и аз мога само да се присъединя към тях. (Тук не става дума дори за християнски възгледи, а за най-обикновено човеколюбие - ако могат да се разграничат...) И да разкажа за един факт от миналото, който осветлява настоящето по нов начин. През 1968 г. в комунистическа България излизат резултатите от сериозно проучване на религиозността.

Атеистичната пропаганда се счита за успешна, защото само 35% от българите декларират, че са религиозни. Властта обаче не може да бъде измамена от хора, скриващи вярата си под заплахата на режима. Изследванията показват, че религиозните погребения надхвърлят 80%, кръщават се над 52% от новородените деца, а религиозните бракове възлизат на 36%.

Предприемат се мерки в най-различни посоки, като един от проблемите е голямата посещаемост на храмовете на Коледа, Цветница и Великден. В „Бележки на Комитета по църковните въпроси за пролетните и великденските църковни празници“ от 29 април 1976 г. се прави анализ на кампанията през

1976 г. и се стига да заключението, че: „В София Цветница и великденските църковни празници се превръщат все повече в най-интересното и единствено масово атракционно забавление на младежта. На пролетния традиционен комплекс от религиозни празници и съпровождащите ги обичаи, широко внедрени в бита, все още не е противопоставен цялостен, добре обмислен пролетен, смислен, забавен комплекс за деца, младежи, възрастни, задоволяващ техните емоционални потребности“.

Все пак кампанията през 1976 г. се отчита като успешна, тъй като църквите са по-слабо посетени в сравнение с предишни години. Като основна причина за това е посочено, че по време на

празниците „телевизията подбери интересна програма, която да привлече младежта“.*

Кой подбери програмата на телевизията днес? Ако тя не е в интерес на някоя партия, то поне е в интерес на нечий джоб. И от какво отвлеча вниманието на хората? Не само от чисто религиозните потребности, но и от малкото благородство и воля за добро, които са ни останали.

Господ обаче все още е „близо до всички, които Го призовават, до всички, които с истина Го призовават“ (Пс 145:18).

Петя Накова

* Данните и цитатът са от Молчил Методиев, сп. „Християнство и култура“

Как да помогнеш на приятел в

депресия

Какво можеш и какво не можеш да направиш

Хората често изпадат в стресови ситуации поради хронична болест, финансови проблеми, загуба на независимост. Добавете физическа и емоционална изолiranост и получавате рецептата за депресия.

Но има голяма разлика между неудовлетвореност от дадена ситуация и клинична депресия. Да чувстваш тъга и гняв е естествено след катастрофално събитие като сърдечен удар и смърт на близък човек, но ако те продължат месеци наред и отнемат всяка радост от живота, това е надминава нормалната скръб.

Ето някои практически предложения как да помогнеш на такъв човек.

Разпознай предупредителните знаци

Депресията е нещо повече от тъга или чувство за неуспех. Тя засяга цялото мислене, емоции и поведение на личността. Човек се чувства вътрешно празен, не се радва на дейностите, които преди е обичал. Може да се оплаква от физически болки, които не могат да бъдат обяснени или лекувани. Един от най-очевидните признаци е липсата му

на интерес към външния вид. Депресираните са склонни да се изолират от хората, особено от тези, които обичат най-много. Ако някой от тези симптоми продължат седмици или месеци, много вероятно е човекът да има клинична депресия.

Разчупи табуто

Депресията е тема „табу“ за много хора, които чувстват, че това ги засяга лично. Първата стъпка в оказването на помощ е да увериш депресирания човек, че си до него и че го подкрепяш. Подхвани въпроса внимателно. Вместо да говориш направо за терапия, попитай какво се случва с него. Няма гаранция, че тактичността ще подейства, но си струва да опиташ.

Заведи го при специалист

Във всички случаи е добре професионалист да потвърди диагнозата депресия и да помогне за преодоляването ѝ. Наложително е да се потърси помощ, ако депресията попада в графа „тежка“ или са налице постоянно повтарящи се мисли за смърт и самоубийство. Ако приятелят ти не иска, убеди го да посетите личния

му лекар или потърси други близки, които да се заемат със задачата за убеждаване.

Бъди до него

Увери го, че си до него през цялото време на лечение. Напомняй му да приема лекарствата си и му помогни да направи всички промени в начина на живот, които може би лекарят ще препоръча.

Други начини за помощ

Подкрепата и приятелството могат да направят чудеса. Но ето и още някои методи.

Помогни му да бъде физически активен. Подходящи са ходене, бягане, плуване, колоездене, аеробика, особено когато са придружени с добра компания и слънчева баня.

Организирай деня около дейности, които му доставят удоволствие и чувство за цел. Срещата с приятели по време на обяд е добро хрумване.

Присъединете се заедно към подкрепяща група. Това може да бъде семейна терапия или група за доброволно служене.

Продължава на стр.7

Тест за самооценка на Бек за откриване на депресията

Този тест се състои от 21 групи констатации.

Всяка група трябва да бъде изчетена напълно. След това изберете изявлението, което най-добре описва как сте се чувствали през последните седем дни, включително в деня, когато попълвате въпросника. Ако на начина, по който се чувствате, подхождат две или повече изявления, тогава изберете най-неблагоприятното.

- Не се чувствам тъжен.
- Чувствам се тъжен.
- Тъжен съм през цялото време и не мога да се отърся от това.
- Толкова съм тъжен и нещастен, че не мога да издържам.

- Не съм особено обезкуражен за бъдещето.
- Чувствам се обезкуражен за бъдещето.
- Чувствам, че нямам нищо, на което да се надявам в бъдеще.
- Чувствам, че бъдещето е безнадеждно и че нещата никога няма да се подобрят.

- Не смятам, че животът ми е провал.
- Смятам, че съм имал повече провали, отколкото среднестатистическата личност.
- Като погледна назад в живота си, всичко, което мога да видя, са множество провали.
- Смятам, че като личност съм пълен провал.

- Получавам и сега толкова удовлетворение от нещата, колкото и преди.
- Не се радвам на нещата по същия начин както преди.
- Вече не намирам истинско удовлетворение в нищо.
- Незадоволен съм и отегчен от всичко.

- Не изпитвам особена вина.
- Изпитвам вина понякога.
- Чувствам се доста виновен през по-голямата част от времето.
- Изпитвам вина през цялото време.

- Не чувствам да съм наказван.
- Чувствам, че мога да бъда наказан.
- Очаквам да бъда наказан.
- Чувствам, че съм наказван.

- Не се чувствам разочарован от себе си.
- Разочарован съм от себе си.
- Отвратен съм от себе си.
- Мразя се.

- Не се чувствам по-лош от когото да било друг.
- Критичен съм към слабостите и грешките си.
- През цялото време обвинявам себе си за своите грешки и недостатъци.
- Обвинявам себе си за всичко лошо, което се случва.

- Нямам каквито и да било мисли за самоубийство.
- Минават ми мисли за самоубийство, но нямам желание да ги осъществя.
- Бих искал да се самоубия.
- Бих се самоубил, ако ми се удаде случай.

- Не плача повече от обикновено.
- Плача повече, отколкото преди.
- Сега плача през цялото време.
- Можех да плача, но вече не мога, даже и да искам.

- Не се гразня повече от обикновено.
- Сега се гразня малко повече от обикновено.
- Голяма част от времето съм доста ядосан или раздразнен.
- Чувствам се раздразнен през цялото време.

- Не съм загубил интерес към другите хора.
- По-малко се интересувам от други хора, отколкото преди.
- Загубил съм по-голямата част от интереса си към другите хора.
- Загубил съм всякакъв интерес към други хора.

- Вземам решения като същински автомат.
- Отлагам вземането на решения повече от преди.
- Много по-трудно ми е да вземам решения, отколкото преди.
- Вече изобщо не мога да вземам решения.

Продължава на стр.7

„И тъй, бъдете свършени и вие, както е свършен вашият Небесен Отец“ (Матей 5:48).

Постигането на свършенство в условията на греха стои в основата на грандиозния проект на Калвин - основаване на Божествена държава: човешка общност без недостатъци, без корупция, без анархия, без пороци и грехове; общество, което да отразява Божията святост и да бъде пример за другите народи. Реформаторът служи на тази велика кауза с фанатична отдаденост, с несекващо въдъхновение и напрегнати до край силата на титаничната си воля. Той действа, размишлява, пише, работи и се бори, без да отделя и минутка време за лично удоболюбие, защото е врен единствено на духа, на дълга и на учението. Посветеността му въдъхновява масите и отключва сили, които изпълват с огромна енергия и жизненост младата държава. Но тя продължава да е далеч от постигането на идеала, защото подобно на притчата за житните класове и плевелите (Матей 13:27-30), докато новите идеи се засяват в обществото и се изражда нов мироглед, манталитет, навици и привички, старите негъзи и светският дух избуяват като плевели. При тези обстоятелства как трябва да продължи реформата? Съветът, който притчата дава, е:

„Оставете да растат и двете заедно до жетва; а във време на жетва ще река на жетварите: Съберете първо плевелите и вържете ги на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата ми.“

Калвин обаче не може да чака Божието невидимо действие на вътрешна промяна и решава, че трябва да се „плеви“ чрез църковна дисциплина. Там, където любовта и милостта са безсилни, на помощ трябва да дойдат наказанието и страхът. Дисциплината и строгостта стават фундамент на учението му. Злото трябва да бъде пресечено още в неговия корен, а това означава, че трябва да се навлезе дълбоко в човешката психика. Женева въвежда норми и забрани, засягащи частния живот, и създава църковно-морален съд, наречен Консistorия, който да следи за тяхното изпълнение. Така силното ограничаване на свободата на личността е постоянната цена, която обществото плаща за постигането на свършенство. Често тя е и още по-висока, защото изисква отнемане на човешки живот!

В периода 1542 - 1546 г. в сравнително малкия град са обесени тринайсет души, обезглавени десет, изгорени тридесет и пет и седемдесет и шест са изгонени от града. Затворите на Божествената държава се препълват така, цютото тъмничарят трябва да съобщава на магистрата, че не може да приеме нито един затворник повече. Не само осъдените, а и просто заподозрените биват подлагани на такива грозни мъчения, че хората, обвинени в нещо, предпочитат сами да сложат край на живота си. Накрая съветът е принуден да издаде нареждане затворниците да се държат денем и нощем в безезници, „за да се избегнат подобни инциденти“. Консistorията върви по стъпките на инквизицията.

Справедливостта изисква да уточня, че самото време е било грубо и сурово - човешкият живот не се е ценял така, както го ценим днес. Затова не е редно всичко да бъде приписано като вина на Калвин. И ако давам тази статистика, по-скоро го правя, за да подчертая как в името на велика идея се посява човешки живот и се причиняват страдания. Калвин е дете на своето време и както той, така и всички реформатори през XVI в. следват установената традиция, че в християнската религия има само един център и това е Бог. За човека няма място. Той е ценен само когато служи на Бога, в противен случай е опасен и ако нищо не е в състояние да го върне, тогава трябва да умре, за да се съкратят мъките му в ада. Калвин подкрепя издването на смъртните присъди, но не е съгласен с жестокия начин, по-който се извършват.

Най-коментиранията екзекуция е изгарянето на клата на Мигел Сервет. Известността ѝ според мен се дължи не защото е най-жестоката, а най-вече, че демонстрира

мирогледен конфликт и макар да открива грозна страна от живота на Калвин, става фактор за утвърждаване на неговата кауза, която по това време е загубила обществена подкрепа и той живее с убеждението, че ще бъде прогонен от града. За да се разбере този неочакван и крайно нелогичен обрат, трябва да се проследи как се променят реакциите и нагласите на женевското общество спрямо въведените реформи.

Ограниченията, наказанията и смъртните присъди не се посрещат еднозначно. След 1546 г. популярността на Калвин започва да спада и срещу него се надига опозиция. Тя се състои от разнородни сили.

Някои са просто представители на стари женевски родове, които не се обявяват срещу Реформацията, но и не подкрепят строгия рег, наложен от Калвин, и са склонни да гледат на него,

торията са непрекъснато предизвиквани. Най-силно продължава да се издига спрегната на Перен. Тя оспорва църковния рег, като танцува, а после разгорява разгорещено в Консistorията и обиджа нейните представители. Малкият съвет я осъжда на затвор, но тя успява да избяга. След три дни на амбона на „Сан Пиер“ е закрепен застрашителен плакат срещу всички свещенослужители, на който пише: „Когато се понася прекалено много, следва възмездие“. И както често се случва при такава нажежена обстановка, най-силно страдат невинните. Заподозрян е Жак Грое - човек образован и свободомислещ, - защото същия ден е закусал с тоста на Перен - Франсоа Фавър. Под заплахата от изтезания Грое признава, че именно той е изработил плаката. Обусът на дома му обаче открива още по-уличаващи го документи. Сред книгата е намерен проект за призив към народа

срещу строгия нравствен рег в града и писмо с предложение френският крал да бъде убеден с дипломатически заплахи да махне Калвин от Женева. А най-страшното е, че в полето на писане, в което Калвин отстоява истината за безсмъртието на човека, Грое е написал „Небивалици“. Макар че става въпрос само за лични неща, престъплението е счетено за угавно и Грое е обезглавен. Но общественият отзвук е друг и въпреки победата, подкрепата за Калвин намалява. По-лекоμισлените му противници си позволяват да го наричат Каин и му се присмиват, дават на кучетата си неговото име, лепят плакати с нападки срещу него, пеят подигравателни балади. Консistorията успява да ги разкрие и накаже, но усещането за опасност се превръща в постоянен спътник в живота на реформатора.

За голяма изненада най-сериозният удар по авторитета на Калвин идва не от гражданите на Женева, а от френските емигранти. Жестоките гонения, повдигани от краля на Франция Анри II, принуждават много протестанти да напуснат родината си. Благодарение на Калвин Женева отваря широко врати за тях, въпреки страха на нейните граждани.

Емигрантът Жером-Ермес Болсек става известен като лекар и бързо печели уважението на женевските

Цена на свършенството

на проповедниците и на френските бежанци като на напранници. Други се отнасят враждебно към всякакъв рег, било той налаган от църквата или от държавата, ограничаващ свободния живот и забавленията. Към тях се прибавят и хората, които продължават да поддържат Католическата църква. Няма обаче достое и силен водач, а също така ясна идея, която да ги обединява, и затова сблъсъците им с Калвин са без резултат.

Сериозният удар идва оттам, откъдето реформаторът най-малко очаква. На 21 март 1546 г. сред гостите на гозежа на сина на екзекутиран водач от старата опозиция срещу Калвин са Ами Перен - човекът, полагал големи усилия за завръщането на реформатора, - с жена си Франкин и председателят на самата Консistorия Амблар Корн. Те се впускат в танци, които са забранени в града. Законите трябва да важат за всички и затова Малкият съвет разпорежда танцьорите да бъдат хвърлени в затвора. След като излежават кратките си присъди, те отново са повикани да се явят пред Консistorията, за да бъдат порицани. Корн се подчинява, но Перен протака цял месец, а жена му през цялото време се държи предизвикателно. В края на месеца се явява пред съда, демонстрира покаяние и приема забележително, но се чувства унижен и тайно преминава на страната на опозицията. Тъй като е човек със силно влияние в града, бързо става неин двигател.

След година изборите са спечелени като цяло от противниците на Калвин. Тогава Перен открито застава срещу него, а тостът му, също така влиятелен човек, показва презрението си, когато по време на служба играе на кегли. Към Малкия съвет по надлежен рег е отправена молба за ограничаване действията на Консistorията и тя сигурно е щяла да бъде удовлетворена, ако гръзлото и арогантно поведение на противниците на Калвин не раздразнило народа. Над Женева нависва опасност от размирици и за да бъде овладяно положението, се взема решение за запазване на статуковото. Но Калвин и Консис-

жителите със своята ерудация и образованост. Той е интересен от богословски спорове. Приема като цяло учението на Калвин, но е против разбирането му за препоределението. Изразява критиката си по тези въпроси на събора от 15 май 1551 г. Това обаче не го задоволява и пет месеца по-късно предприема много по-мощна атака, като заявява на събор, че възгледите на Калвин не само са погрешни и нелепи, но и че самият той не е истински тълкувател на Свещеното Писание. В устройството на реформираната църква обаче не е оставено място за грешки: Калвин или е прав във всичко, или е лжеучител. Затова богословският спор се превръща в борба на живот и смърт. Объркан, Малкият съвет търси мнението на църквите в Базел, Берн и Цюрих. Отговорът е обезкуражителен за Калвин. Становището им е, че това е „запален въпрос“ и че съжаляват за възникналите търкания. Според тях и двете страни в полемиката са прекалено ожесточени. Писмото от Берн отива дори по-далеко. То препоръчва да се постигне помирение, тъй като във възгледите на Болсек има много неща, с които те са съгласни. Единствено пълната подкрепа, която дават на Калвин пасторите на Женева, накланя везните на правосъдието в негова полза и на 23 декември 1551 г. Болсек е прогонен за вечни времена от града за „погрешни мнения, влизващи в разрез със Свещеното Писание и с чистата евангелска вяра“.

Калвин е удържал победа, но тя е временна и не е окончателна, защото е загубил подкрепата на реформираните швейцарски църкви и на женевското общество. През 1553 г. изборите са спечелени от лагера на Перен. Той не само става отново синдик, но има болшинство в Малкия съвет. Примката на законодателната инициатива започва да се затяга и действията на Консistorията все повече и повече се ограничават. Изгонването на Калвин от Женева е въпрос на време. И сигурно е цяло да стане, ако в центъра на събитията не се появява личност, която с фанатична убеденост в своята правда се опълчва срещу всички реформатори и заявява, че тяхната църковна реформа е изцяло недостатъчна.

Продължава на стр. 7

Есен е. Църквите се готвят за своите мисионски програми. Местната общественост настръхва враждебно. И резонен е въпросът: морално оправдани ли са нашите евангелизации?

Класиците на Просвещението очакваха религията да се стопи и изчезне, но това просто не се случи. Даже напротив.

След Първата световна война в западния свят започват да възникват множество религиозни култове и движения. Повечето от тях са безвредни и практически представляват различни версии на протестанството, но други са доста тоталитарни. След Втората световна война този процес става още по-интензивен с появата на десетките култове на азиатска основа. Движението *Ню Ейдж* е на път да изтласка християнството в САЩ, мормоните доминират в цели американски щати, свидетелите на Йехова се разрастват подобно на епидемия, последователите на Муун се увеличават. Петър Дънов едва не бе обявен за най-великия българин в една телевизионна класация. Днес протестантски мисионери има навсякъде по света, дори там, където никога не е имало. Филм за Исус се превежда и се представя във всички кина в Индия. Но Индия също връща подаръка - хиляди привърженици на Кришна танцуват по улиците на Америка и Европа, десетки хиляди са последователите на будизма в западните страни.

Прави впечатление, че в последните години нови религиозни движения възникват и в изконно православни територии. Да споменем движенията „Анастасия“, „Висарион“ и възникването на т. нар. „Тракийска“ църква в България.

Гръцкият философ Василиус Юлтсис даже предлага нов прочит на популярната мисъл на К. Маркс - „Религията е опиум за народа“ - отчитайки, че тя действително има „аналгетично“, успокояващо въздействие върху човешките болки и проблеми. Дори мнозина наши съвременници вече не наричат себе си атеисти, а са по-склонни с чувство за хумор да използват изрази като тези на Макс Вебер - „религиозно немусикални“.

Съвременето ни е не по-малко религиозно от всяко предишно време в историята, то обаче е плуралистично. Какво означава това?

В ситуация на плурализъм религиозните институции не могат да приемат като даденост, че определено население ще се подчини на техния авторитет по географски признак. Хората по-скоро трябва да бъдат убедени да приемат този авторитет. Ако трябва да се каже по друг начин - появява се нещо като „пазар на религииите“. Сега личността има избор.

Но откъде идва пословичната враждебност на Православната църква към мисионерските прояви на всички други църкви? Враждебност, която тя успява да всади в мисленето на цялото общество. Докога ще бъдем обвинявани в «крадене на овци» и «зарибяване»? Морално оправдани ли са нашите мисионерски мероприятия? Не «ловим ли риба в аквариума», като «бракониерстваме» в православните територии. Това са обвинения, с които сме свикнали, но на които бихме могли и да отговорим адекватно.

Някакво обяснение е появата на национализъм с православен привкус, чиито корени са в ислямската теория за „милета“. В продължение на няколко века православната вяра е била същностно съдържание на националната ни идентичност. Държава не съществува, църквата негласно поема нейната роля, патриарсите стават „етнарси“ и се подразбира, че грък, българин, румънец, руснак задължително означава православен. Но това довежда

впоследствие до дълбоко залегалото в народопсихологията мислене, че който не е православен не е българин, не е сърбин и т. н., процес, водещ до нетолерантност и истинска ксенофобия в перспектива.

Това мислене не е чуждо и на някои православни кръгове в България. Да цитирам тук думите на един от най-влиятелните владци в православие - търновския

вие всички сте едно в Христос Исус» (Гал. 3:26-28).

В Новия завет църквата не е един богоизбран етнос, а е вселенският народ на вярващите, това е народът Христов. Самият Христос е Глава на църквата и Той я изпълва и присъства в нея чрез Светия Дух. Сам Господ възлага на църквата програма, приложима към всички етноси

сървенование. Но и тя би следвало да протича в духа на християнската етика.

Имаме ли неоезичници в съвременните православни духовни пространства? Нека вземем мнението на някои водещи православни теолози.

Според проф. Радован Бигович от Белград, „въпреки своята многовековна християнска история, европейският човек е останал езичник и старозаветен отмъстител“.

Много прав е и академик проф. Владета Еротиц от Белград, когато казва, че „в съвременния човек съжителстват в динамична взаимовръзка и непрекъсната борба за надмощие езическият, старозаветният и новозаветният човек“.

Според протоерей Георги Флоровски, приет за най-големия православен теолог на ХХ в., „християните би трябвало преди всичко да се грижат за „обновяване на вярата“ или „повторно покръстване на света“, а не за спасяването на една цивилизация, която потъва“.

Иманентна черта на всяка християнска църква е стремежът ѝ да споделя своята вест и да привлече нови последователи.

Никой не пречи и на Православната църква да прави това и тя го прави (или поне се опитва) и в Америка, и в Западна Европа. Защо там са създадени православни митрополии, досега никой не се наема богословски да обясни?

Страшното обаче е, че в хода на споровете и караниците се руши доверието към християнското свидетелство в секуларния свят, който вижда конкуренцията, враждата и взаимните нападки между различните християнски общества.

Разбира се, друга тема на разговор е, че новото време изисква и нов подход към евангелизирането.

Отмина времето на публичните евангелизации. Прекалено дълго основният християнски метод на евангелизиране е бил да каним хората, които не посещават църква, да дойдат в нея на богослужение. И в това няма нищо лошо. Нали вратите на храмовете са широко отворени. Само дето те още по упорито не искат ...

Струва ми се, че Исус казва нещо съвсем друго...

Мат.28:19,20: „Идете прочее, научете всичките народи и кръщавайте ги в името на Отец и Сина, и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века“.

Дали вместо да ги каним, да не отидем ние да потърсим онези, чийто живот не е християнски, и да си поговорим с тях, да поседим при тях, когато са болни, да им занесем Христовото присъствие чрез Светия Дух, Който живее в нас! А когато стане възможно, и да ги поканим, разбира се, в домовете си и в църквата. Манихейското гнусене от заобикалящия ни свят е недопустимо!

Да им служим безкористно и от цяло сърце! Йоханес Хризостомос използва и още един много красив израз: „Литургия след литургията“, като говори за „двата олтара, пред които църквата служи“: олтар на светостта и олтар на общо-полезността.

Есен е. Време е да запалим и двата олтара!

*Използвана литература: Стилянуш Иродоту, Православие и постмодерност. ИК Парадигма, С. 2003, стр.284
Радован Бигович, Църква и общество. ИК Омфор, С.2003, стр.31
Владета Еротиц, Учението на св. Йоан Лествичник и нашето време, ИК „Омфор“, С.2007, стр.72
Георги Флоровски, Християнство и Култура, С. 2006, стр.17*

Морално оправдани ли са

Пламен Петров

нашите евангелизации?

митрополит Кирил (Васил Друмев) - от прословутото му „Слово за православната неделя“: „Да не забравяме никогаш: има православие у нас - има български народ; няма православие - няма български народ“.

И за жалост факт е, че съвременната Православна църква не прави нищо за да промени мисленето на обществеността в тази насока.

Християнството няма нищо общо с национализма. То е над етническо по своя генезис. Да си припомним думите на ап. Павел: „...всички сте Божии чеда чрез вяра в Исус Христос. Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христос, с Христос сте се облекли. Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъжки пол, нито женски; защото

и национални култури на земята.

Матей 28:18-20: „Идете прочее научете всичките народи и кръщавайте ги в името на Отец и Сина, и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века“.

И колко прав е Йоан Златоуст, казвайки: „Не вярвам в спасението на онзи, който не се труди за спасението на другите.“

Смятаме че адвентните евангелизации са в своето право, защото предлагат Евангелието на „новите варвари“ - съвременните неоезичници. Разбира се, грубият прозелитизъм не бива да бъде насърчаван. Но ако конкуренцията е нещо, характерно за този период, то не би могло да бъде избегната и в междуцърковното

Клуб „Сърце до сърце“ отново отвори врати в Бургас

На 10.10.2009 г. в Бургас отново отвори врати клуб „Сърце до сърце“. В читалище „Фар“ д-р Г.Гешанова изнесе беседа „Кодът на здравето“, свързана с предизвикателството на сърдечносъдовите заболявания в началото на XXI век. Световните кардиолози са единодушни: 0 цигари, 3 дни седмично физически упражнения за половин час (до изпотяване), 5 плода и зеленчука на ден, 8 чаши вода дневно, 140 да е горната граница на кръвното налягане, 5 да е нивото на холестерола и кръвната захар, 3 - нивото на лошия холестерол, 0 алкохол. Цифрите, събрани заедно, ни дават кода: 0358 140 530.

Беседата посетиха около 40 души. Обаятелното представяне на лекцията създаде много топла и сърдечна атмосфера, която

стимулира хората да задават въпроси. В края се разделихме трудно, но с надеждата за нови срещи.

Малко предистория за дейността на клуба. Това е съвместна инициатива на Здравния отдел, отдел „Дом и семейство“, Младежки и Мисионски отдел към ЦАСД - Бургас. Желанието ни бе да изградим клуб за физическо, семейно и духовно здраве, който да отговори на нуждите на обществото. Два месеца - май и юни тази година - от името на „Фондация грижа за здравето“ в читалище „Фар“ проведохме семинар на тема „Щастливото семейство - да го имаш и да го запазиш“. Осем съботи клубът отвори врати за тези, които се вълнуваха от проблемите на брака. Водещи бяха най-младата семейна

двойка в църквата - Виктория и Александър Червенкови. Вики ни запозна с основните стъпки на здравето от програмата „Ню старт“, а Сашо ни разкри тайните на сполучливия брак.

Научихме, че мозъкът се влияе от състоянието на стомаха. Разстроеният стомах води до обърканост и несигурност на ума. А когато стомахът заболее, може да стане причина за болестно състояние и на мозъка, което често прави човека упорит в отстояването на погрешни мнения. Това неминуемо се отразява на социалните взаимоотношения.

Убедихме се, че проблемите с хората, които ни причиняват душевна болка, въздействат и върху духовното и физическото ни състояние. Двойките, в които има остри семейни проблеми

водещи до разделяне, стават раздразнителни, нещастни и объркани. Могат да страдат от загуба на апетит или от преяждане, от безсъние, умора или отпадналост. Трудно им е да се съсредоточат и да поемат и най-простите отговорности. Стресът засяга физическото здраве и умственото равновесие.

Когато прибавим социалното благоденствие към физическото и умственото, все още балансът не е постигнат. Не можем да живеем щастливо, ако не ни оценяват и обичат, ако не ни приемат и разбират. Ако не отделяме време за общуване и създаване на радости. Но едва когато е налице и духовният елемент, имаме всички компоненти, от които зависи хармоничното изграждане и равновесие в живота.

След лекциите имаше интересна дискусия. Програмата бе освежена с музикални изпълнения и приятни изненади. Семействата получиха като подарък книгата „Тайната на сполучливия брак“ и разбраха - поне на теория - как да го постигнат. За добрата работа на семинара съдействаха няколко прекрасни екипа: молитвена група, снимачен екип, екип по рекламната, екипи за инсталиране и настройка на уредбите, за украсата на залата, за посрещане и изпращане на гостите, за черпката в края, за подреждане и почистване на помещението след семинара.

Благодарим на Бога за чудесното преживяване и за получената ценна информация от дейността на клуба!

ЦАСД - Бургас

ВНИМАНИЕ! ВИСОКО НАПРЕЖЕНИЕ!

Гневът е взривоопасно чувство. Той може да разруши в един миг отношението, градени с години...

„Гневът гаси лампата на разума“ (Робърт Г. Ингерсол).

Важен бизнесмен влязъл във вагон-ресторанта на влака и поръчал сливов кекс. Сервитьорът обяснил, че нямат такъв. Бизнесменът се ядосал и закричал: „Не осъзнаваш ли, че говориш на един от най-редовните клиенти на тази железница!“

На следващата гара стюардът слязъл от влака и някак си успял да намери сливов кекс. Пътникът го погледнал презрительно и изръмжал: „Махни го от тук! Предпочитам да се ядосвам на железницата!“

„Чакай, бе човек! - бих извикал аз. - Нали искаше сливов кекс?“ А, значи изобщо не ставало дума за сливовия кекс. Важната особа просто си търсела причина да се гневи на нещо.

Това е само един от примерите, доказващи, че обикновено гневът е ирационален. Може това да е една от причините Библията да го нарича празен (безсмислен): „Аз зная, че неговият гняв е празен, казва Господ“ (Ерем. 48:30). За съжаление този факт го прави противник, с когото можеш да се справиш трудно.

Слава Богу - не е невъзможно!

Добре е да научим нещо повече за гнева. В статията от миналия брой разбрахме какво представлява той. Сега нека се опитаме да намерим отговорите на още два много важни въпроса.

Какви са причините за гнева?

Гневът може да бъде причинен от конкретна личност или събитие. Или пък от безпокойство, свързано с лични проблеми. Ставаш гневен, когато се сблъскаш със сценарии, които не харесваш и с които не си съгласен: „...оскърбителната дума възбужда гняв“ (Пр. 15:1). Ако създаваш правила за поведение на някого, това води до конфликти и също причинява гняв.

Можеш много сериозно да се разгневеш,

не става дума за сливов кекс

когато аз-ът ти бъде наранен. Хора с комплекс за малоценност или за превъзходство са също много склонни към гняв. Най-често наблюдаваната причина за поява на гнева са или страхът, или привързаността.

Какво причинява гневът?

Гневът е нормална и дори здравословна човешка емоция, но когато излезе от контрол (както става в повечето случаи), започва да се отразява деструктивно на

работата, взаимоотношенията и качеството на живота.

Гневът разрушава личностните взаимоотношения и води до загуба на приятели. И не само че разрушава взаимоотношенията, но може да прерасне и в насилие.

Понеже разрушава взаимоотношенията, гневът може да доведе до загуба на клиент или на работата ни. Всъщност гневът е една от най-големите спънки към личното и професионалното ни развитие.

Гневът може да предизвика усещане за ниско самочувствие.

Когато сме гневни, не можем да преценяваме нещата адекватно и допускаме грешки - понякога много сериозни, оставащи своя отпечатък върху живота ни до самия му край.

Когато човек се разгневява, нивото на енергийните хормони (адреналин и норадреналин) също се увеличават, както и пулсът му, и кръвното налягане. Честата проява на агресия, враждебност и гняв води до високо кръвно налягане, учестен пулс и високи нива на холестерола. Какво следва от тук? Инфаркт, инсулт... Изследване доказва, че хора, които се гневят много - всеки ден, - е твърде вероятно да умрат, преди да са навършили 50 години.

Май това е достатъчно, за да се убедим, че гневът е нещо, което не можем да си позволим да пренебрегнем. Защото игнорирането на този проблем води до домашно насилие, агресивни шофьори, разводи и зависимости. Това ли е, което искате? Лично аз не. Ето защо е толкова важно да се намери правилният подход в решаването на проблема с гнева. А такъв има.

Николай Димов Николов

Цената на съвършенството

Продължава от стр.5

Това е Мигел Сервет. Преди да се появи в Женева, Околападиус (базелски реформатор) го е прогонил като куче от къщата си с думите „евреин, турчин, богохулник и обзет от демон“, Буцер го е заклеил от амвона като слуга на дявола, а Цвингли е предупредил обществеността за „богохулния испанец, чието грешно и зловредно учение отрича цялата ни християнска религия“.

Мигел Сервет е изпълнен с енергия, проникателен, блуждаещ дух, който не може да спре задълго вниманието си на едно място. Испанец по произход и връстник на Калвин, още на петнадесет години влиза в конфликт със света и е принуден да бяга от инквизицията. Става хуманист, но бързо е обзет от политическата страст на голямата църковна борба и с радикализма на младостта пламенният момък счита всички досегашни отрицания на старата църква за прекалено плахи, лековати и нерешителни. Обявява символа на вярата на Никейския събор - догмата за Троицността - за невярна и несъвместима с единството на Бога и през 1531 г., едва 22 годишен, издава труд, посветен на погрешното разбиране. Това го конфронтира както с протестантите, така и с католиците. Затова е принуден да крие самоличността си. Следва медицина и естествознание в Париж под името Вилньов. Там става първата му среща с Калвин, който още в самото начало изказва неодобрение относно възгледите му. Сервет открива и друг фронт - навлиза с типичната за него надменност в остри медицински полемики и дискусии и си навлича много врагове. Че е остър и наблюдателен ум се вижда от следния факт: 75 години преди Уилям Харви да открие белодробната циркулация на кръвта, той я открива и описва. Но за съжаление е непостоянен и бързо приключва с изследователския си интерес. След време се прехвърля във Виена, където работи като личен лекар на архиепископа и успява да спечели благоразположението на образовани хора, особено на свещеници. Годишите на това принудително мълчание по въпросите на вярата трябва да са били за него ужасна тежба. Най-сетне решава да сподели своите възгледи, като се обръща към Калвин с желанието да поведе духовна беседа. Излага теологичните си тези в писмо. В началото Калвин започва да го разубеждава, воден от чувството, че като църковен водач е длъжен да поучава заблудилите се и да ги връща обратно в пътя. Но няма никакви изгледи за промяна. Накрая му изпраща своя труд „Основи на Християнската църква“, но Сервет му го връща изпълнен със забележки и с подчертаване на погрешните според него заключения. Поведението и надменният тон дразнят Калвин. Той прекъсва кореспонденцията и в писмо от 13 февруари 1546 г. заявява на Фарел, че „ако Сервет дойде в Женева, той няма да го пусне да си тръгне жив, стига мнението му да има някаква тежест“.

Седем години по-късно, през 1553 г. в Женева се появява екземпляр от тайния труд на Сервет „Възстановяване на християнството“, който попада в ръцете на приятеля на Калвин Гийом Три. Той разказва за него на своя братовчед във Франция, ревностен католик, като му посочва кой е авторът на произведението и неговият издател. Инквизицията се задейства и срещу лекаря Вилньов е повдигнато обвинение във Виена. Но трябва още доказателства и Калвин чрез приятеля си ги представя, като дава кореспонденцията, която е водил със Сервет. Съдебният процес обаче върви мудно и приятели на Сервет успяват да му организират бяство. Но по неизяснени причини след два месеца Сервет се появява в Женева и което е най-странното - посещава проповед на Калвин в църквата „Сен Пиер“. Бързо е разпознат и задържан. От 13 август до 26 октомври се води съдебен процес. В началото Сервет печели симпатиите и опозицията на Калвин започва все по-осезателно да го подкрепя (някои от съдиите са отявлени врагове на Калвин). Но помощта прави Сервет самоуверен, дързък и арогантен и той подценява ситуацията. Не разбира, че Калвин спечелва спора с него, като го довежда до заключението, че „дяволът е единосъщ с Бога“, а отговаря със смях: „А ти съмняваш ли се?“. Продължава да напада остро, като заявява, че Калвин е ученик на Симон Маг, че е с обръкан ум и с кучешкия си лай се надява да спласи съдиите. На 22 септември изпраща на женевските власти иск с настояване Калвин да бъде задържан като еретик, да бъде осъден и имуществото му разпродадено. Това повече провокира и плаши народа. Малкият съвет се обръща към реформаторските църкви за становище. Този път обаче то е в полза на Калвин - всички са единодушни, че Сервет трябва да бъде осъден на смърт. На 26 октомври присъдата е произнесена и на следващия ден той е изгорен на клада. Умира с думите: „Исусе, Син на вечния Бог, смили се над мен!“.

Днес недоумяваме как тази жестока разправа се съчетава с различно мислещите и с разбирането за любовта към грешния човек. Но за тогавашната епоха Сервет носи зараза и единствено Калвин е успял да я спре, защото е Божии инструмент. Почти всички живеят с това чувство, дори и опозицията. Затова от тази година до края на живота си Калвин няма сериозни проблеми с нея и авторитетът му непрекъснато расте.

И все пак как изглежда постигнатото съвършенство на фона на тази черна хроника? Не е ли много висока неговата цена? Успял ли е наистина проектът за Божествена държава? На пръв поглед категорично не! Но ако се погледне от дистанцията на времето, отговорът е по-различен. Какъв точно - това ще бъде предметът на следващата статия.

Пастор Цанко Митев

Как да помогнеш

Продължава от стр.4

Помогни му да промени храненето си. Здравословното хранене, антиоксидиращата сила на витамин Е и мастните киселини, известни като омега-3, увеличават концентрацията на серотонин в мозъка, което подобрява състоянието. Помни, че не всичко зависи от теб. Резултатът до голяма степен зависи от усилията и желанието на човека, изпаднал в депресия. Направи всичко, за да помогнеш, но не вини себе си в случай на неуспех.

Светлите в статията са взети от книгата „ДЕПРЕСИЯТА Научни и природни средства за лечение“, която издателство „Нов живот“ скоро ще пусне на книжния пазар. В нея ще намерите подробни списъци с храна и напитки в помощ на страдащите от депресия, специални чайове, упражнения и техники за хидротерапия.

В последния раздел са описани всички съвременни антидепресанти с техните положителни и отрицателни ефекти.

Продължава от стр.4

а. Не смятам, че изглеждам по-зле от преди.
б. Боя се, че изглеждам стар или непривлекателен.
в. Смятам, че във външния ми вид настъпват постоянни промени, които ме правят да изглеждам непривлекателен.
г. Уверен съм, че изглеждам грозно.

а. Мога да работя така, както и преди.
б. Трябва ми допълнителни усилия, за да започна да правя нещо.
в. Здравата трябва да се насиля, за да извърша нещо.
г. Не мога изобщо да върша каквато да било работа.

а. Спя си както обикновено.
б. Не мога да спя толкова добре, колкото преди.
в. Събуждам се 1-2 часа по-рано от обикновено и ми е много трудно да заспя пак.

а. Не се уморявам повече от обикновено.
б. Уморявам се по-лесно от преди.
в. Уморявам се от вършенето на каквото и да било.

г. Твърде съм уморен, за да върша каквото и да било.

а. Апетитът ми не е по-лош от обикновено.
б. Апетитът ми не е толкова добър, колкото беше.
в. Апетитът ми понастоящем е много по-лош от преди.
г. Нямам вече никакъв апетит.

а. Непоследък не съм имал някаква значителна загуба на тегло, ако е имало такава.
б. Загубил съм повече от 2,5 кг.
в. Загубил съм повече от 5 кг.
г. Загубил съм повече от 7,5 кг.

а. Не съм обезпокоен за здравето си повече от обичайното.
б. Разтревожен съм от физически проблеми като болки и болезненост на различни места, обръкан стомах или запек.
в. Много съм разтревожен за физическите си проблеми и ми е трудно да мисля за нещо друго.
г. Толкова съм разтревожен за физическите си проблеми, че не мога да мисля за нищо друго.

а. Не съм забелязал напоследък никакви промени в интереса ми към секса.

б. По-малко се интересувам от секс, отколкото преди.
в. Понастоящем се интересувам много по-малко от секс.
г. Напълно съм загубил интерес към секса.

*Както и при всички тестове за депресия, може да се получи положителен резултат, който да не е верен. Затова резултатът от този тест трябва да бъде използван като индикатор, но не и като потвърдена диагноза.

**Група №19 (загуба на тегло) може да се използва само ако някой страда от загуба на апетит. Ако някой съзнателно се старее да намали теглото си, като яде по-малко, тогава точките от тази група не трябва да се прибавят към общия брой.

Точките се изчисляват по следния начин:

а. 0 точки
б. 1 точка
в. 2 точки
г. 3 точки

Интерпретация

10 точки = няма депресия
18 точки = лека депресия
25 точки = умерена депресия
30 точки = тежка депресия

Научи! Говори! Живей Божието слово!

„В сърцето си опазих
Твоето слово, за да не Ти
сърешавам“ (Псалм 119:11).

Българка адвентистка печели награда от Националния конкурс за познаване на Библията в САЩ

Деветгодишната Ронда Гръков, дъщеря на Диана и Стоян Гръкови, живеещи в щата Ню Йорк, спечели второ място при изключително голяма конкуренция в най-масовата надпревара в Щатите за познаване на Библията. *Bible Bee* (Библейска пчела) е нагденоминационен конкурс за тестване на познанията върху Библията за деца от 7 до 18 години. Участниците са разделени на три групи: от 7-10 години, от 11-14 години и от 15-18 години.

Конкурсът се провежда за първи път тази година с участието на над 17 000 деца от цяла Америка, представители на повечето християнски деноминации. Мотото на състезанието бе: „Научи! Говори! Живей Божието слово! Изграждай характер - стих по стих“. Турнирът протече на няколко етапа. Първият кръг бе регионален и се провежда в началото на септември едновременно на 350 места, достъпни и не много отдалечени за участниците. От него бяха излъчени стотте най-добри от всяка възрастова група. Четвъртфиналите, полуфиналите и финалите се провеждоха в продължение на два дни в столицата Вашингтон в началото на ноември. От класралите се 100 деца от всяка възрастова група, след писмен и два устни кръга, 20 бяха избрани да участват на полуфинала, а от тях се излъчиха 7, които оформиха групата на крайните финалисти, борещи се за прите призови места, носещи щедри парични награди.

Участието в конкурса изисква сериозна подготовка и дълбоки познания върху Библията. С регистрирането си участващите получават наръчен материал и регламента на конкурса. Избрани са 6 библейски книги, които трябва да се познават много добре, посочени са 300 библейски пасажа от цялата Библия за наизустяване, обхващащи над 1000 стиха. Състезанието протича с писмени и устни изпити и има ограничение във времето.

Участниците разполагат с 60 минути, за да отговорят на 220 въпроса при писмения изпит и 10 минути на устния, при който рецитират наизуст зададените стихове и отговарят на поставените им библейски въпроси.

Ронда Гръков отдели специално време за молитва и подготовка за участието си в този конкурс, при което усилията ѝ бяха богато благословени. Тя казва, че тази подготовка не само е разширила познанията ѝ върху Библията, но е засилила вярата и любовта ѝ към Исус. Един от нейните любими стихове е: Псалм 34:8: „Вкусете и вижте, че Господ е благ. Благословен този човек, който се уповава на Него“.

Ронда е много щастлива, че Исус е нейният Приятел и призовава всички, които не Го познават лично, да изучават Словото, да наизустяват стихчетата и да открият за себе си колко е добър.

За повече информация,
посетете www.biblebee.org

ЕВАНГЕЛИЗЪМ 1-7-52 ПРОДЪЛЖАВА!

Молим се за 1 човек 7 дни, след което му подаряваме книжката за личен контакт „Надеждата на земята - възстановяването на човека“. Правим това 52 седмици в продължение на една година.

За колко души сте се молили досега? На колко сте подарили книжка? Ако не сте, може би е ВРЕМЕ Е ДА СЕ ВКЛЮЧИТЕ И ВИЕ!

Помислете на колко роднини, колеги, съседи и познати (а защо не и непознати!) можете да направите такъв подарък за Рождество или Нова година. Мисионската книжка „Надеждата на земята -

възстановяването на човека“, която в 20 глави представя Исусовата вест за днешното време, е ПОДХОДЯЩ ПОДАРЪК за тази цел. Тя струва само 0,45 ст. - по-евтино от цената на една картичка.

КНИГА ПОДАРИ! ЗА ИСУС НА СВЕТА КАЖИ! Потърсете книжката в своята църква или я поръчайте директно от издателство „Нов живот“

ЗА КОНТАКТИ Телефон: 02/ 840 62 53
e-mail: newlife@newlife-bg.com
Адрес: София 1839 кв. Враждебна,
ул. Осма №49

Адвентистите казват НЕ на
насилието против жени

Продължава от стр.1

Тези практики са недопустими и трябва да бъдат прекратени сега!

Тъй като осъзнаваме, че насилието против жени е проблем от първостепенно значение, който добива световни мащаби и засяга всички страни в света, смятаме, че да останем безразлични и да не реагираме пред лицето на такъв проблем, е еквивалентно на толерирането му, на продължаването му и потенциално - на разрастването му. Ето защо заемаме тази позиция за прекратяването му СЕГА.

Желаещите да се подпишат могат да посетят сайта.

www.enditnow.org

Защо СЕГА?

• Една от всеки 3 жени в света са жертва на физическо или психологическо насилие

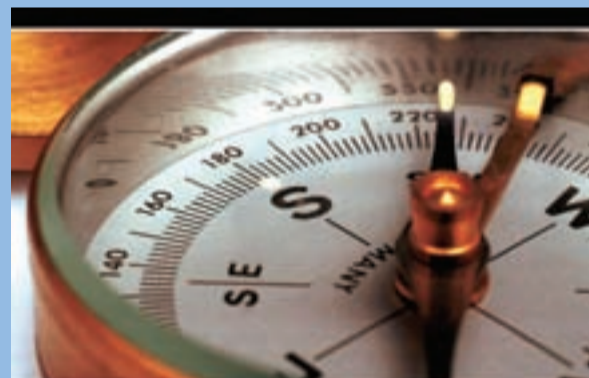
• Повече от 135 милиона момичета и жени преживяват генитално осакатяване и още 2 милиона са застрашени от това всяка година. 6 000 всеки ден.

• В САЩ 1 жена е бита на всеки 15 секунди от мъжа или приятеля си.

• 1 на всеки 5 жени в света ще бъдат изнасилени или ще преживеят опит за изнасилване в живота си.

<http://www.itfaces.me/bg/>

Теодора Николова

а сега
НАКЪДЕ?

Да не изгуби Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и
както трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.

Безплатно библейско кореспондентно училище.

Първо ниво (начинаещи) - "ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА"

Второ ниво (напреднали) - "ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО"

Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg

www.bibleiskkurs.org
Препоръчайте този адрес на приятели!)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE

- лекции върху „Основните учения на Библията“
- радиопрограми на „Гласът на надеждата“
- интернет книги на издателство „Нов живот“

Очакваме ви на адрес: www.bibleiskkurs.org

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова,

Александър Филипов, Цанко Митев

АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;

тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654